

O PEJSCĀ•CH A LIDECH 10.

PondĀ•lĀ-, 19 prosinec 2022

Po tĀ™Ā-letĀ© prĀjci v restauraci u Prahy jsme s Ā¾enuĀjkou dostali moĀ¾nost postarat se o rekreaĀ•nĀ- objekt velkĀ©ho podniku v KrkonoĀjĀ-ch. VrĀjtili jsme se zpĀt do Pece pod SnĀĀ¾kou, kde jsme se spolu seznĀjili. MalĀ½ hotel vonĀl novotou, podnik provedl rozsĀhlou rekonstrukci. Alenka obdivovala velkĀ½ plynovĀ½ sporĀjk a jinĀj zaĀ™Ā-zenĀ-, jeĀ¾ jĀ-ulehĀĀ- pĀ™ipraviti, snĀ-dani, obĀd a veĀ•eĀ™i pro padesĀjt rekreaĀtĀ. K ruce mĀla Ā•ipernou pomocnici JiĀ™inku.

JĀj pracoval v nĀkolika

funkcĀ-ch. ĀšĀ•etnĀ-, domovnĀ-k, Ā™idiĀ• dovĀjĀ¾ejĀ-cĀ- proviant a kufrы rekreaĀtĀ, Ā•istĀ© povleĀ•enĀ-, ĀĀ-ĀjnĀ-k obsluhujĀ-cĀ- hosty, topiĀ• v kotelnĀ a sprĀjvce.

V poĀtu tĀ™Ā- jsme to zvlĀdli.

Po roce jsem na podniku vyloudil dalĀjĀ-ho zamĀstnance, domovnĀ-ka Petra. Petr byl ĀeskĀ½ nĀjmoĀ™nĀ-k, jeho kamarĀd ale opustil loĀ• natrvalo ve Ā vĀ©dsku, a Petr pĀ™iĀjel o prĀjci.

PrĀjce nĀjm zaĀala den po VĀjnocĀ-ch

a koncem dubna skonĀila zimnĀ- sezona. ĀĀyĀ™i mĀsĀ-ce bez jedinĀ©ho dne volna!

Po generĀlnĀ-m Ā°klidu

nĀsledovaly dva mĀsĀ-ce klidu. JedinĀj starost byla odvĀzt synky, jednoho do Ājkoly, druhĀ©ho do Ājkolky a opĀt vyzvednout. Odpoledne, kdyĀ¾ tato povinnost padla na Alenku, jsem si udĀlal vĀ½let ObĀ™Ā-m dolem do kiosku u ObĀ™Ā- boudy, navĀjtĀ-vit Prcka - jak jej mĀ-stnĀ- pokĀ™tili. Sotva jsem vstoupil, uvĀtal mĀ obrovskĀ½ dlouhohĀ½ Ā•ernĀ½ pes. "To je Tonda", nĀmeckĀj doga, a jsou mu asi dva roky, informoval mĀ Prcek, "pĀ™iĀjel ke mnĀ asi pĀ™ed dvĀma tĀ½dny a nikdo jej nehledĀj, myslĀ-m, Ā¾e je z Polska".

Jak toho halamu tady uĀivĀ-Āj,

Ā™Ā-kĀjm si, z mĀ© vlastnĀ- dvouletĀ© zkuĀjenosti v tĀchto prostorĀich vĀ-m, Ā¾e se zde horko tĀĀ¾ko naĀ¾erou myĀji.

DozvĀdĀl jsem se takĀ©, Ā¾e s

polskĀ½mi kasĀjrnami Prcek vykopal vĀjleĀ•nou sekeru, takĀ¾e z vojenskĀ© kuchynĀ nic, protoĀ¾e pĀ™i jednĀ© nĀjvĀjtĀ-vĀ kiosku si vojĀjci odnesli bez zaplacenĀ- pĀjr lahvĀ-vodky. Pro Tonda byla proto na zbytky z kuchynĀ cesta uzavĀ™ena.

PosedĀl jsem pĀjr hodin, nĀco

jsem popili a jĀj odchĀjel kdyĀ¾ se jiĀ¾ stmĀvalo. Vedle mne klusal Tonda.

Bylo pĀ™ed pĀlnocĀ-, kdyĀ¾ jsem

potevĀ™el dveĀ™e do loĀnice, vidĀ-m Ā¾e si Ā¾enuĀjka Ā•te. PoloĀila knihu, uvĀtala mĀ zamraĀ•enĀ½m pohledem. NeĀ¾ se staĀila nadechnout k dlouhĀ©mu monologu, Tonda proklouzl a pĀjr skoky byl u postele a prohlĀ-Ā¾el si ji.

Začátkem zřetězení jsem odjel na
14 denní cvičení v Horské slouby. Po návratu měla žena se slzou v oku
informovala, že Tonda je pryč. Utekl,
nebo jej někdo odvedl. V listopadu jsme emigrovali do Kanady, kde jsem se od
ženky již bez slz v oku dozvěděl pravdu, že s domovněkem Petrem našli Tondovi
precizně domov u chovatele této rasy a že pán byl z Tondy velice nadšen.

O dalších dvou pejscích zase pět. PEPA